

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 30.8.2011
KOM(2011) 525 v konečném znění

2011/0229 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**kterým se mění nařízení (ES) č. 1760/2000, pokud jde o elektronickou identifikaci skotu,
a zrušují ustanovení o nepovinném označování hovězího masa**

{SEK(2011) 1008 v konečném znění}
{SEK(2011) 1009 v konečném znění}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Nařízení (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa¹ stanoví, že každý členský stát vytvoří v souladu s ustanoveními uvedeného nařízení systém identifikace a evidence skotu. Předtím a v souvislosti s krizí vyvolanou boviní spongiformní encefalopatií (BSE) byla již v roce 1997 zavedena pravidla Unie týkající se identifikace a sledovatelnosti skotu. Nařízení Rady (ES) č. 820/97 vytvořilo režim individuální sledovatelnosti skotu prostřednictvím individuální identifikace zvířat pomocí dvou ušních značek, evidence zemědělského podniku v každém zemědělském podniku (např. na farmě, trhu, jatkách), individuálního pasu pro každé zvíře obsahujícího údaje o všech přesunech a hlášení všech přesunů do počítačové databáze, která je schopna rychle sledovat zvířata a identifikovat kohorty v případě nákazy. Tyto zásady byly později potvrzeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000. Konečným cílem bylo prostřednictvím transparentnosti a úplné sledovatelnosti skotu a výrobků z hovězího obnovit důvěru spotřebitelů v hovězí maso a výrobky z hovězího masa a také lokalizovat a sledovat zvířata pro veterinární účely, což má zásadní význam pro tlumení infekčních nákaz. Vzhledem k dosažení těchto cílů lze nyní tento režim považovat za úspěšný (v EU se podařilo získat kontrolu nad BSE a důvěra spotřebitelů byla obnovena²), což prokazuje jeho účinnost a efektivitu při poskytování důležitých informací pro zajištění tlumení infekčních nákaz (např. kulhavky a slintavky, katarální horečky ovci) a pro zajištění sledovatelnosti hovězího masa.

Nařízení (ES) č. 1760/2000 (které vytváří systém identifikace a evidence skotu a označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa – včetně nepovinného označování – a zahrnuje prvky „dvojí ušní značky“, „evidence zemědělského podniku“, „pas skotu“ a „počítačová databáze“) bylo uvedeno jako „*informační povinnosti se zvláštním významem, pokud jde o zátěž, kterou představují pro podniky*“ ve sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu (KOM(2009) 544) „Akční program pro snižování administrativní zátěže v EU“³.

Akční plán nové strategie EU pro zdraví zvířat⁴ předpokládá, že Komise v průběhu zavádění elektronické evidence skotu (dále jen „EID“) zjednoduší informační povinnosti (např. vedení evidence, pasy). Návrh právního předpisu pro řádný legislativní postup je v plánu agendy Komise naplánován na první pololetí roku 2011.

Při přijetí současných pravidel pro identifikaci skotu v roce 1997 však nebyla EID z technického hlediska dostatečně vyvinuta, aby mohla být v té době používána pro skot. EID založená na radiofrekvenční identifikaci (RFID) se během posledních 10 let značně vyvinula a umožňuje rychlejší a přesnější načítání kódů jednotlivých zvířat přímo do systémů pro zpracování údajů, což vede k úsporám pracovních nákladů na ruční čtení, avšak současně zvyšuje náklady na vybavení. Proto stávající právní předpisy týkající se identifikace skotu neodrážejí tento nejnovější technologický vývoj. Používání elektronických identifikátorů by mohlo pomoci snížit administrativní zátěž a papírování, pokud je například evidence zemědělského podniku vedena v počítačové podobě (jak tomu je na stále větším procentním podílu farem), pomocí automatického čtení a používáním automatického zadávání do

¹ Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1.

² KOM(2005) 322 v konečném znění – Plán boje proti TSE:
http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/tse_bse/docs/roadmap_cs.pdf

³ http://www.cc.cec.sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_COM_2009_0544_F_EN_ANNEXE.pdf

⁴ KOM(2007) 539 v konečném znění.

evidence. Rychlejší a spolehlivější systém navíc mimo jiné umožní rychlejší a přesnější čtení než u tradičních ušních značek, což usnadní postup hlášení přesunů zvířat do ústřední databáze, a proto umožní lepší a rychlejší sledovatelnost infikovaných zvířat a/nebo infikovaných potravin.

Na základě současného technického pokroku EID se některé členské státy EU rozhodly začít používat EID skotu na bázi dobrovolnosti. Zkušenost mimo EU rovněž poukazuje na zvýšené používání EID skotu. Kromě toho byla EID již zavedena v EU pro některé druhy zvířat (pro většinu z nich povinně).

Stávající právní rámec nezakazuje členským státům používat elektronické identifikátory na bázi dobrovolnosti, přitom se však zároveň musí používat běžné úřední viditelné ušní značky. Jelikož nebyly zavedeny žádné harmonizované technické normy EU, lze na různých místech používat různé druhy elektronických identifikátorů a čteček s různými frekvencemi RFID. Proto by si každý členský stát mohl vybrat normy, které by chtěl, a tento přístup by pravděpodobně vedl k nedostatečné harmonizaci, jež by ohrozila elektronickou výměnu údajů, což by pak vedlo ke ztrátě přínosů existence systémů EID.

Co se týče nepovinného označování hovězího masa, je zapotřebí snížit přílišnou administrativní zátěž stávajícího nepovinného systému. Nařízení (ES) č. 820/97 vytvořilo systém pro identifikaci a evidenci skotu a označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa, který byl dále posílen nařízením (ES) č. 1760/2000. To se týká povinného označování místa původu skotu (místo narození/výkrmu/porážky), ze kterého pochází hovězí maso (tento návrh neobsahuje žádná nová ustanovení týkající se povinných požadavků pro označování hovězího masa), povinných odkazů na identifikační kódy poraženého zvířete a zařízení, ve kterých bylo maso zpracováno (jatká a bourárna) a také *formálního schvalovacího postupu Komise včetně požadavku oznamovat veškeré doplňující údaje na označení, které nejsou povinné*. Komise již v roce 2004 předložila Radě a Evropskému parlamentu zprávu o části nařízení (ES) č. 1760/2000 týkající se označování hovězího masa⁵, ve které poukázala na nedostatky systému nepovinného označování hovězího masa. Jednalo se o to, že se systém nepoužíval ve všech členských státech jednotně (*např. správní praxe je v jednotlivých členských státech značně rozdílná*) a že veškerá označení na štítku (včetně těch, které se netýkají původu, sledovatelnosti nebo kvalitativních vlastností masa) by podléhala formálnímu schvalování příslušným orgánem. Pracovní dokument útvarů Komise o zjednodušení SZP⁶ poukazuje na návrh předložený „Skupinou nezávislých zúčastněných stran na vysoké úrovni pro snižování administrativní zátěže“ (dále jen „Stoiberova skupina“). Stoiberova skupina navrhla zrušit oznamovací povinnost, pokud jde o používání doplňujících nepovinných údajů na označení, jiných, než jsou povinné údaje pro hovězí maso.⁷

Tento návrh zohledňuje výsledky konzultací se zúčastněnými stranami a výsledek posouzení dopadů. Posouzení dopadů dospělo k závěru, že EID skotu *na bázi dobrovolnosti* jako nástroj pro úřední identifikaci by aktérům poskytla čas, aby se seznámili se systémem EID a poznali, jaký by měl za konkrétních okolností přínos. Tato varianta je upřednostňována, jelikož ponechává členským státům EU a všem dotčeným soukromým subjektům možnost volby, aby mohly vyhodnotit přínosy s ohledem na regionální rozdíly, různé druhy produkce, a je dostatečně pružná, aby mohla získat podporu úřadů a zúčastněných stran, pro které bude

⁵ KOM(2004) 316 v konečném znění.

⁶ SEK(2009) 1601 ze dne 16.11.2009; http://ec.europa.eu/agriculture/simplification/sec2009_1601_en.pdf.

⁷ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/files/hlg_opinion_agriculture_050309_en.pdf, strana 7.

prosazení pravidel přínosné. Dobrovolné zavedení EID znamená, že EID by si zvolili chovatelé, u kterých bude pravděpodobně mít bezprostřední přínos pro řízení zemědělského podniku. Jedná se o rozhodnutí, které každý hospodářský subjekt činí z ekonomických důvodů (*tržní motivace*). V nepovinném režimu by byl skot označován dvěma běžnými ušními značkami (současný systém), nebo jednou běžnou viditelnou ušní značkou a jedním elektronickým identifikátorem (tj. elektronickou ušní značkou nebo bolusovým odpovídačem) v souladu normami harmonizovanými na úrovni EU, které byly úřadně schváleny. Navrhované zavedení elektronické identifikace na bázi dobrovolnosti také dává členským státům EU možnost zvolit na svém území povinný režim. V případě, že si členský stát zvolí povinný režim, musí být každý kus skotu identifikován jednou běžnou viditelnou ušní značkou a jedním elektronickým identifikátorem. Povinný režim EU by v současnosti nemusel být nejlepším přístupem, jelikož některé zúčastněné strany (např. drobní zemědělci) by byly ekonomicky znevýhodněny. Odhlédneme-li však od nákladů, byla by to nejefektivnější varianta, pokud jde o ochranu spotřebitele (sledovatelnost), snížení administrativní zátěže a zabránění rizikům souvisejícím se souběžnou existencí dvou identifikačních systémů. Tato varianta by rovněž byla částečně odůvodněná vzhledem k lepší soudržnosti s politikami EU týkajícími se EID u jiných druhů zvířat (např. ovcí).

Avšak vzhledem k tomu, že povinné provádění EID by mohlo mít pro některé hospodářské subjekty nepříznivé ekonomické důsledky, je upřednostňovanou variantou pro zavedení EID nepovinný režim, ve kterém je EID považována za přijatelný a vhodný právní prostředek identifikace skotu, přičemž členské státy mají možnost zavést na vnitrostátní úrovni povinný režim.

Kromě toho je třeba upravit nařízení (ES) č. 1760/2000 tak, aby bylo v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie.

Vstup Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) v platnost vedl ke značným změnám rámce pro přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů. Pokud jde o přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, SFEU mezi nimi jasně rozlišuje.

- Článek 290 SFEU týkající se aktů v přenesené pravomoci umožňuje zákonodárci (zákonodárcům) kontrolovat výkon pravomocí Komise prostřednictvím práva na zrušení a/nebo práva na námitku.
- Článek 291 SFEU týkající se prováděcích aktů umožňuje členským státům kontrolovat Komisi při výkonu prováděcích pravomocí. Právní rámec, kterým se vytváří mechanismy pro tyto kontroly, je stanoven v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁸.

⁸ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

V souvislosti s přijetím nařízení (EU) č. 182/2011 Komise učinila toto prohlášení:

„Komise přistoupí k přezkumu všech platných legislativních aktů, které nebyly před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost upraveny v souladu s regulativním postupem s kontrolou, aby mohla posoudit, zda musí být tyto nástroje upraveny v souladu s režimem aktů v přenesené pravomoci zavedeným článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Komise co nejdříve předloží vhodné návrhy, a to nejpozději ve lhůtách uvedených v orientačním kalendáři, který je přiložen k tomuto prohlášení.“⁹

Nařízení (ES) č. 1760/2000 je jedním z legislativních aktů, které nebylo v minulosti přijato regulativním postupem s kontrolou, a proto musí být sladěno s novým legislativním rámcem aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů.

Nařízení (ES) No 1760/2000 by proto mělo být odpovídajícím způsobem přezkoumáno a změněno, pokud jde o zjednodušení a snížení administrativní zátěže a zavedení nových ustanovení týkajících se identifikace skotu a nepovinného označování hovězího masa.

Tento návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady nemá žádné finanční důsledky pro rozpočet Evropské unie.

⁹ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 19.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**kterým se mění nařízení (ES) č. 1760/2000, pokud jde o elektronickou identifikaci skotu,
a zrušují ustanovení o nepovinném označování hovězího masa**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 a čl. 168 odst. 4 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise¹⁰,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V roce 1997 byla unijní pravidla identifikace a sledovatelnosti skotu posílena v souvislosti s epidemií bovinní spongiformní encefalopatie (BSE) a následnou zvýšenou potřebou sledovat přesuny a původ zvířat pomocí „běžných ušních značek“.
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa¹³ stanoví, že každý členský stát musí vytvořit systém identifikace a evidence skotu v souladu s ustanoveními uvedeného nařízení.
- (3) Nařízení (ES) č. 1760/2000 zavádí systém identifikace a evidence skotu zahrnující ušní značky připevňované na obě uši každého zvířete, počítačové databáze, zvířecí pasy a jednotlivé evidence vedené v každém zemědělském podniku.
- (4) Sledování hovězího masa až ke zdroji prostřednictvím identifikace a evidence je nezbytnou podmínkou pro označování původu v celém potravinovém řetězci zajišťující ochranu spotřebitele a veřejné zdraví.

¹⁰ Úř. věst. L xx, xx.xx.xxxx, s. xx.

¹¹ Úř. věst. L xx, xx.xx.xxxx, s. xx.

¹² Úř. věst. L xx, xx.xx.xxxx, s. xx.

¹³ Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1.

- (5) Nařízení (ES) č. 1760/2000 a konkrétněji identifikace skotu a nepovinné označování hovězího masa byly ve sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu „Akční program pro snižování administrativní zátěže v EU“¹⁴ označeny za „informační povinnosti se zvláštním významem, pokud jde o zátěž, kterou představují pro podniky“.
- (6) Používání elektronických identifikačních systémů by mohlo zefektivnit postupy sledovatelnosti prostřednictvím automatizovaného a přesnějšího načítání a záznamu do podnikových evidencí. Umožnilo by rovněž automatizované hlášení přesunů zvířat do počítačové databáze, a tím by zvýšilo rychlost, spolehlivost a přesnost systému.
- (7) Elektronické identifikační systémy založené na radiofrekvenční identifikaci se v posledních deseti letech značně zlepšily. Tato technologie umožňuje rychlejší a přesnější načítání individuálních identifikačních kódů zvířat přímo do systémů pro zpracování údajů, což vede ke zkrácení času potřebného k vysledování potenciálně nakažených zvířat nebo infikovaných potravin a snižuje náklady práce, avšak zároveň zvyšuje náklady na vybavení.
- (8) Toto nařízení je v souladu se skutečností, že elektronická identifikace (EID) již v Unii byla zavedena pro jiné druhy zvířat než skot, jako je povinný systém používaný u malých přežvýkavců.
- (9) Vzhledem k technickému pokroku v oblasti EID se několik členských států rozhodlo začít provádět elektronickou identifikaci skotu na bázi dobrovolnosti. Je pravděpodobné, že tyto iniciativy povedou k tomu, že jednotlivé členské státy nebo zainteresované subjekty budou vyvíjet rozdílné systémy. Takový vývoj by bránil pozdější harmonizaci technických norem v Unii.
- (10) Podle závěrů zprávy Komise Radě a Evropskému parlamentu o možnosti zavedení elektronické identifikace skotu¹⁵ bylo prokázáno, že se radiofrekvenční identifikace vyvinula do takové míry, že ji lze používat v praxi. Tato zpráva rovněž dospěla k závěru, že je velmi žádoucí přejít k elektronické identifikaci skotu v Unii, jelikož to kromě jiných výhod přispěje ke snížení administrativní zátěže.
- (11) Podle sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Akční plán pro provádění strategie EU v oblasti zdraví zvířat“¹⁶ má Komise v průběhu zavádění EID zjednodušit informační povinnosti, jako je vedení podnikové evidence a používání pasů.
- (12) Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o nové strategii Evropské unie v oblasti zdraví zvířat (2007–2013) podle zásady „Prevence je lepší než léčba“¹⁷ považuje elektronickou identifikaci pro skot za možnost, jak zlepšit stávající systém EU pro identifikaci a evidenci, aby se zjednodušily informační povinnosti (např. vedení podnikové evidence, pasy), a zahrnuje iniciativu pro zavedení elektronické výměny pasů skotu. Tato výměna by představovala zavedení elektronické identifikace se

¹⁴ KOM(2009) 544 v konečném znění.

¹⁵ KOM(2005) 9 v konečném znění.

¹⁶ KOM(2008) 545 v konečném znění.

¹⁷ KOM(2007) 539 v konečném znění.

zadávaním údajů v reálném čase. Taková výměna by vedla ke značným úsporám nákladů a zátěže příslušných orgánů členských států a ostatních zainteresovaných subjektů a snížila by pracovní zatížení při přenášení údajů zvířecích pasů do počítačových databází. Toto nařízení je v souladu s uvedenou iniciativou.

- (13) Proto se očekává, že toto nařízení přispěje k některým klíčovým cílům důležitých strategií EU, včetně strategie EU 2020, tím, že posílí hospodářský růst, soudržnost a konkurenceschopnost.
- (14) Některé třetí země již stanovily pravidla umožňující používání pokročilých technologií EID. V zájmu usnadnění obchodu a zvýšení konkurenceschopnosti odvětví by Unie měla stanovit obdobná pravidla.
- (15) K individuální identifikaci zvířat lze kromě běžných ušních značek stanovených v nařízení (ES) č. 1760/2000 používat různé druhy elektronických identifikátorů, jako jsou bachorové bolusové odpovídače, elektronické ušní značky a injekčně zaváděné odpovídače. Je proto vhodné rozšířit rozsah identifikačních značek stanovených v uvedeném nařízení, aby bylo možno používat elektronickou identifikaci.
- (16) Stanovení povinné EID v celé Unii by pro některé hospodářské subjekty mohlo mít nepříznivé ekonomické účinky. Pro zavedení EID je proto vhodné stanovit nepovinný režim. V rámci tohoto režimu by si EID zvolili chovatelé, pro které by EID pravděpodobně měla okamžité ekonomické přínosy.
- (17) Členské státy mají velmi rozdílné systémy chovu, zemědělské postupy a odvětvové organizace. Proto by mělo být členským státům umožněno, aby stanovily povinnost EID na svém území pouze tehdy, pokud to budou považovat za vhodné, po zvážení všech těchto činitelů.
- (18) Na zvířata dovážená do Unie ze třetích zemí by se měly vztahovat stejné požadavky na identifikaci, které se používají pro zvířata narozená v Unii.
- (19) Nařízení (ES) č. 1760/2000 stanoví, že příslušný orgán vydá pas pro každé zvíře, které musí být identifikováno podle uvedeného nařízení. To představuje značnou administrativní zátěž pro členské státy. Počítačové databáze zřízené členskými státy dostatečně zajišťují sledovatelnost vnitrostátních přesunů skotu. Pasy by proto měly být vydávány pouze pro zvířata určená pro obchod v rámci Unie. Jakmile bude v provozu výměna údajů mezi jednotlivými národními počítačovými databázemi, požadavek vydávat tyto pasy by se již neměl vztahovat na zvířata určená pro obchod v rámci Unie.
- (20) Oddíl II hlavy II nařízení (ES) č. 1760/2000 obsahuje pravidla pro systém nepovinného označování hovězího masa, která stanoví schválení některých zadávacích podmínek označování příslušným orgánem členského státu. Administrativní zátěž a náklady vynakládané členskými státy a hospodářskými subjekty na používání tohoto systému nejsou přiměřené přínosům tohoto systému. Uvedený oddíl by proto měl být zrušen.
- (21) Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost musí být pravomoci svěřené Komisi nařízením (ES) č. 1760/2000 uvedeny do souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“).

- (22) Aby bylo zajištěno používání nezbytných pravidel pro řádné fungování identifikace, registrace a sledovatelnosti skotu a hovězího masa, měla by být na Komisi v souladu s článkem 290 Smlouvy přenesena pravomoc, pokud jde o požadavky pro alternativní značky k identifikaci skotu, zvláštní okolnosti, za kterých mohou členské státy prodloužit maximální lhůtu pro používání identifikačních značek, údaje vyměřované mezi počítačovými databázemi členských států, maximální lhůtu pro některé ohlašovací povinnosti, požadavky pro identifikační značky, informace, které mají být uvedeny v pasech a v jednotlivých evidencích, které se mají vést v každém zemědělském podniku, minimální úroveň úředních kontrol, identifikaci a evidenci přesunů skotu při vyhánění na letní pastviny v různých horských oblastech, pravidla pro označování některých výrobků, která by měla odpovídat pravidlům stanoveným v nařízení (ES) č. 1760/2000, definice mletého hovězího masa, hovězího ořezu nebo bouraného hovězího masa, zvláštní údaje, které mohou být uvedeny na štítcích, ustanovení o označování týkající se zjednodušení označování původu, maximální velikosti a složení některých skupin zvířat, postupy schvalování týkající se podmínek označování na obalech bouraného masa. Je zvláště důležité, aby Komise během svých přípravných prací vedla náležitou konzultaci, včetně konzultací na odborné úrovni.

Při přípravě a vypracování takových aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit souběžné, včasné a řádné předávání příslušných dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.

- (23) Aby byly zajištěny jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení, pokud jde o evidenci zemědělských podniků, které používají alternativní identifikační značky, technické vlastnosti a způsoby vzájemné výměny údajů mezi počítačovými databázemi členských států, formát a provedení identifikačních značek, technické postupy a normy pro provádění EID, formát pasů a evidence, která má být vedena v každém zemědělském podniku, pravidla týkající se způsobů provádění sankcí uložených členskými státy zemědělským podnikům podle nařízení (ES) č. 1760/2000, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí¹⁸.

- (24) Nařízení (ES) č. 1760/2000 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1760/2000 se mění takto:

- (1) v článku 1 se zrušuje druhá věta odstavce 2;
- (2) v čl. 3 prvním pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:
„a) identifikační značky pro individuální identifikaci zvířat;“

¹⁸ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (3) článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Povinnost identifikovat zvířata

1. Všechna zvířata v zemědělském podniku musí být identifikována alespoň dvěma samostatnými identifikačními značkami schválenými podle článků 10 a 10a a schválenými příslušným orgánem.

Identifikační značky se přidělují zemědělskému podniku, rozdělují a připevňují na zvířata způsobem stanoveným příslušným orgánem.

Všechny identifikační značky připevněné na jedno zvíře mají stejný jedinečný identifikační kód, který umožňuje individuálně identifikovat toto zvíře a zemědělský podnik, ve kterém se narodilo.

2. Členské státy mohou zavést vnitrostátní předpisy, které stanoví povinné používání elektronického identifikátoru jako jednoho ze dvou identifikačních značek uvedených v odstavci 1.

Členské státy, které tuto možnost využijí, sdělí Komisi znění těchto vnitrostátních předpisů.

3. Odchylně od odstavce 1 může být skot určený pro kulturní a sportovní události (s výjimkou veletrhů a výstav) označen alternativní identifikační značkou, která poskytuje rovnocennou úroveň identifikace jako úroveň stanovená v uvedeném odstavci.

4. Zemědělské podniky využívající alternativní identifikační značky se evidují v počítačové databázi.

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví nezbytná pravidla týkající se této evidence. Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 23 odst. 2.

5. Komise je zmocněna k přijetí aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b o požadavcích pro alternativní identifikační značky uvedené v odstavci 3, včetně ustanovení o jejich odebrání a nahrazování.“

- (4) Vkládají se nové články 4a až 4d, které znějí:

„Článek 4a

Lhůta pro připevnění identifikační značky

1. Identifikační značky uvedené v čl. 4 odst. 1 se připevní v maximální lhůtě od narození zvířete, kterou stanoví členský stát, v němž se zvíře narodilo. Uvedená lhůta nesmí být delší než:

- a) 20 dní pro první identifikační značku;

b) 60 dní pro druhou identifikační značku.

Žádné zvíře nesmí opustit zemědělský podnik, ve kterém se narodilo, dokud nejsou tyto dvě identifikační značky připevněny.

2. Za zvláštních okolností mohou členské státy prodloužit maximální lhůty pro připevnění identifikačních značek na lhůtu delší, než stanoví odst. 1 písm. a) a b). Členské státy, které tuto možnost využijí, o tom uvědomí Komisi.

Komise je v souladu s článkem 22b zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci pro stanovení těchto zvláštních okolností.

Článek 4b

Identifikace zvířat ze třetích zemí

1. Každé zvíře, na které se vztahují veterinární kontroly zvířat dovážených do Unie ze třetích zemí podle směrnice 91/496/EHS a která jsou určena pro zemědělské podniky určené na území Unie, musí být v zemědělském podniku určení identifikováno identifikační značkou uvedenou v čl. 4 odst. 1.

Původní identifikace použitá pro zvíře ve třetí zemi se zaznamená do počítačové databáze podle článku 5 společně s jedinečným identifikačním kódem individuální identifikační značky přidělené tomuto zvířeti členským státem určení.

První pododstavec se však nepoužije pro zvířata určená přímo pro jatka v členském státě, pokud jsou zvířata poražena během 20 dní po provedení uvedených veterinárních kontrol.

2. Identifikační značky zvířat uvedené v prvním pododstavci se připevní do maximální lhůty stanovené členským státem, ve kterém se nachází zemědělský podnik určení.

Uvedená lhůta nesmí překročit 20 dní po veterinárních kontrolách uvedených v odstavci 1. V každém případě se identifikační značky připevní na zvířata předtím, než tato zvířata opustí zemědělský podnik určení.

3. Pokud se zemědělský podnik určení nachází v členském státě, jenž zavedl vnitrostátní předpisy, které stanoví povinné používání elektronického identifikátoru, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 2, identifikují se zvířata elektronickým identifikátorem v zemědělském podniku určení v Unii ve lhůtě, kterou stanoví členský stát určení.

Uvedená lhůta nesmí překročit 20 dní po veterinárních kontrolách uvedených v odstavci 1. V každém případě se elektronický identifikátor připevňuje na zvířata předtím, než tato zvířata opustí zemědělský podnik určení.

Článek 4c

Identifikace zvířat přesouvaných z jednoho členského státu do druhého

1. Zvířatům přesouvaným z jednoho členského státu do druhého se ponechá původní identifikační značka, která na ně byla připevněna podle článku 4.
2. Pokud se zemědělský podnik určení nachází v členském státě, jenž zavedl vnitrostátní předpisy, které stanoví povinné používání elektronického identifikátoru, uvedená zvířata se identifikují elektronickým identifikátorem:
 - a) před přesunem do zemědělského podniku určení v uvedeném členském státě, nebo
 - b) v zemědělském podniku určení během maximální lhůty, kterou stanoví členský stát, v kterém se zemědělský podnik nachází.

Maximální lhůta uvedená v písmenu b) nepřesáhne 20 dní ode dne dovozu zvířat do zemědělského podniku určení. V každém případě se identifikační značky připevňují na zvířata předtím, než tato zvířata opustí zemědělský podnik určení.

První pododstavec se však nepoužije pro zvířata určená přímo pro jatka v členském státě, jenž zavedl vnitrostátní předpisy, které stanoví povinné používání elektronického identifikátoru, pokud jsou tato zvířata poražena během 20 dní po provedení uvedených veterinárních kontrol.

Článek 4d

Odebrání nebo nahrazení identifikační značky

Žádná identifikační značka nesmí být odebrána nebo nahrazena bez povolení a kontroly příslušného orgánu. Toto povolení lze udělit pouze tehdy, pokud odebrání nebo nahrazení nenaruší sledovatelnost zvířete.“

(5) Článek 5 se mění takto:

– druhý odstavec se zrušuje a nahrazuje tímto:

„Členské státy si mohou vyměňovat elektronické údaje mezi svými počítačovými databázemi ode dne, kdy Komise uzná, že je systém pro výměnu údajů plně provozuschopný.

Komise přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b stanoví pravidla týkající se údajů, které se musí vyměňovat mezi počítačovými databázemi členských států.

Komise prostřednictvím prováděcích aktů:

- a) stanoví technické podmínky a způsoby této výměny;
- b) uzná plnou provozuschopnost systému pro výměnu údajů.

Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 23 odst. 2.“

(6) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Pokud členský stát nevyměňuje elektronické údaje s ostatními členskými státy v rámci systému pro elektronickou výměnu uvedeného v článku 5:

- a) příslušný orgán vydá pro každé zvíře, které je určeno pro obchod v rámci Unie, pas na základě informací obsažených v počítačové databázi zřízené v uvedeném členském státě;
- b) každé zvíře, pro které je pas vydán, bude tímto pasem doprovázeno při každém přesunu tohoto zvířete z jednoho členského státu do druhého;
- c) při dovozu zvířete do zemědělského podniku určení se pas doprovázející zvíře odevzdá příslušnému orgánu členského státu, ve kterém se nachází zemědělský podnik určení.“

(7) Článek 7 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) druhá odrážka se nahrazuje tímto:

„– nahlásí příslušnému orgánu veškeré přesuny zvířat ze zemědělského podniku a do zemědělského podniku a všechna narození a úhyny zvířat v zemědělském podniku spolu s daty těchto událostí, a to v maximální lhůtě stanovené členským státem, přičemž maximální lhůta bude nejméně tři dny a nejvýše sedm dní po výskytu události. Členské státy mohou požádat Komisi o prodloužení maximální sedmidenní lhůty.“

ii) doplňuje se druhý pododstavec, který zní:

„Komise je zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, aby stanovila okolnosti, za kterých mohou členské státy prodloužit maximální sedmidenní lhůtu stanovenou v druhé odrážce prvního pododstavce, spolu s maximální délkou tohoto prodloužení.“

b) doplňuje se odstavec 5, který zní:

„5. Odchylně od odstavce 4 je vedení aktuální evidence nepovinné pro každého chovatele, který:

- a) má přímý přístup k počítačové databázi, která již obsahuje informace, které mají být zahrnuty v evidenci, a
- b) zadává aktuální informace přímo do počítačové databáze během dvaceti čtyř hodin od výskytu události.“

- (8) Vkládá se článek 9a, který zní:

„Článek 9a

Školení

Členské státy zajistí, aby každá osoba odpovědná za identifikaci a evidenci zvířat obdržela pokyny a poučení ohledně příslušných ustanovení tohoto nařízení a všech aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů přijatých Komisí na základě článků 10 a 10a a aby byly k dispozici vhodné školicí kurzy.“

- (9) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

Svěření pravomocí Komisi k přijetí některých aktů v přenesené pravomoci

Komise je zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, aby stanovila nezbytná pravidla, včetně přechodných opatření potřebných pro jejich zavedení, pokud jde o:

- a) požadavky pro identifikační známky stanovené v článku 4;
- b) informace, které mají být zahrnuty v pasu stanoveném v článku 6;
- c) informace, které mají být zahrnuty v evidenci stanovené v článku 7;
- d) minimální úroveň úředních kontrol, které mají být prováděny v souladu s článkem 22;
- e) identifikaci a evidenci přesunů skotu při vyhánění na letní pastviny v různých horských oblastech.“

- (10) Vkládá se článek 10a, který zní:

„Článek 10a

Svěření některých prováděcích pravomocí Komisi

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit nezbytná pravidla, včetně přechodných opatření potřebných pro jejich zavedení, pokud jde o:

- a) formát a provedení identifikační známky stanovené v článku 4;
- b) technické postupy a normy pro provádění elektronické identifikace skotu;
- c) formát pasu stanoveného v článku 6;
- d) formát evidence stanovené v článku 7.

Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 23 odst. 2.“

(11) Článek 13 se mění takto:

a) odstavce 3 a 4 se zrušují;

b) v odstavci 5 se úvodní věta písmena a) nahrazuje tímto:

„a) Hospodářské subjekty a organizace rovněž uvedou na štítcích:“

(12) V článku 14 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise je zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, aby stanovila pravidla rovnocenná pravidlům uvedeným v prvních třech odstavcích tohoto článku pro hovězí ořez nebo bourané hovězí maso.“

(13) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Povinné označování hovězího masa ze třetích zemí

Odchylně od článku 13, musí být hovězí maso dovážené na území Unie, pro které nejsou k dispozici všechny informace uvedené v článku 13, opatřeno štítkem s údaji:

„Původ: mimo EU“ a „Poraženo v: (název třetí země)“.

(14) Články 16, 17 a 18 se zrušují.

(15) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Svěření pravomocí Komisi k přijetí některých aktů v přenesené pravomoci

Komise je v souladu s článkem 22b zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) definice mletého hovězího masa, hovězího ořezu nebo bouraného hovězího masa podle článku 14;

b) zvláštní údaje, které mohou být uvedeny na štítcích;

c) ustanovení o označování týkající se zjednodušení označování původu;

d) maximální velikost a složení skupiny zvířat uvedené v čl. 13 odst. 2 písm. a);

e) postupy schvalování týkající se podmínek označování na obalech bouraného masa;“

(16) Články 20 a 21 se zrušují.

(17) Článek 22 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje třetí pododstavec, který zní:

„Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví nezbytná pravidla, včetně přechodných opatření potřebných pro jejich zavedení, týkající se postupů a podmínek pro provádění sankcí uvedených v druhém pododstavci.“

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud se Komise domnívá, že je to vzhledem k výsledku kontrol nutné, vypracuje prostřednictvím prováděcího aktu nezbytná opatření k zajištění řádného dodržování, zejména pokud jde o úroveň kontrol, správní sankce a ustanovení týkající se maximálních lhůt uvedených v člancích 4, 4a, 4b a 4c. Uvedený prováděcí akt se přijme v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 23 odst. 2.“

c) odstavce 5 a 6 se zrušují.

(18) Vkládají se nové články 22a a 22b, které znějí:

„Článek 22a

Příslušné orgány

Členské státy určí příslušný orgán nebo orgány odpovídající za dodržování tohoto nařízení a veškerých aktů přijatých Komisí na jeho základě.

Komisi a ostatní členské státy informují o identitě těchto orgánů.

Článek 22b

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 4 odst. 5 a čl. 4a odst. 2 a článků 5, 7, 10, 14 a 19 se svěřuje Komisi na neurčitou dobu od *

*[*data vstupu tohoto nařízení v platnost nebo od kteréhokoli jiného data stanoveného zákonodárcem].*

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 5 a čl. 4a odst. 2 a v člancích 5, 7, 10, 14 a 19 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku následujícího dne po jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Rozhodnutí nemá vliv na platnost žádných aktů v přenesené pravomoci, které jsou již v platnosti.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 5 a čl. 4a odst. 2 a článků 5, 7, 10, 14 a 19 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament nebo Rada

nevysloví ve lhůtě dvou měsíců od oznámení aktu Evropskému parlamentu a Radě námitky nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty Komisi informují, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

(19) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Postup projednávání ve výborech

1. Komisi je nápomocen:

- a) pro prováděcí akty přijímané podle čl. 22 odst. 1 Výbor zemědělských fondů zřízený článkem 41 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005¹⁹;
- b) pro prováděcí akty přijímané podle čl. 4 odst. 4 a článků 5, 10a a 22 Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízený článkem 58 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002²⁰.

Uvedené výbory jsou výbory ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud má být stanovisko výboru získáno písemným postupem, tento postup se ukončí bez výsledku ve lhůtě pro vydání stanoviska, pokud tak rozhodne předseda výboru nebo pokud o požádá prostá většina členů výboru.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne [...].

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

¹⁹ Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1.

²⁰ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.